

Sveriges arbete för systemskifte på Kuba

Mellan Morúa och Assange

Martha Mitchell

<http://marthamitchelleffect.org/#/>

assange-case-aa-cuba/4571327129

Anna Ardin (känd för anklagelsen mot Julian Assange) besökte Kuba fyra gånger mellan 2003 och 2006, inblandad i det ekonomiska och politiska kriget mellan Kuba och USA. Hon var också på Kuba för att skriva en masteruppsats om "The Cuban Multi-Party System". Hennes handledare på plats var Miriam Leiva, en ledande medlem av Damerna i Vitt, hustrur och andra kvinnliga familjemedlemmar till de USA-finansierade agenter på Kuba som 2003 dömdes för sin verksamhet. Ardin förmedlade stöd från Olof Palme Center och samarbetade med "socialdemokratiska grupper" på Kuba och även med anticastrister i Miami.

Manuel Cuesta Morúa om Anna Ardin:

"Sannerligen en ironisk motgång för mig."

Detta är utdrag ur skriftliga intervjuer som Cuesta gav en catalansk journalist, förmedlade till Cuba Nuestra (tidskrift finansierad av svenskt partistöd och USA-bidrag) i december 2010.

"Jag mötte Anna Ardin 2003 då hon kom till Kuba i ledningen för en grupp unga svenska socialdemokrater som vi hade haft kontakt med sedan mitt besök i Sverige år 2000. Vi hade då inlett ett samarbete med dessa ungdomar som länk mellan oss (dåvarande "Kubas demokratiska socialistiska strömning") och såväl Olof Palme Centrat, OPC, och socialdemokraterna, SAP. En företrädare för OPC och en av dessa ungdomar deltog i vår första konferens 2002 när vi bildade Progressiva bågen. Året därpå kom Anna Ardin till Kuba med en ungdomsgrupp. Hennes uppdrag på Kuba var att bygga upp samarbetet mellan SAP/OPC och oss. Hon skickade ungdomsgrupper till oss ett par gånger per år. SAP och OPC betalade gruppernas resor och uppehälle på Kuba. De hade med pengarna till oss eller så tog Anna med dem själv, och vi redovisade till henne. 2004 började hon visa intresse för information att använda i sin uppsats för Uppsala universitet. [...]

Jag pratade mycket med henne om läget på Kuba, men hon gav inte intryck av att ha någon uttänkt politisk eller intellektuell hållning. Hon kom också till Kuba med sin pojkvän flera gånger, en allvarlig och fokuserad ung man vid namn Mathias, som verkade trevlig. Mitt intryck av henne var av en smart, energisk, dynamisk ung kvinna, en moderat feminist av nordiskt snitt, men med oproportionerligt högmod och alltför eurocentrisk, vilket ledde till slitningar. Redan 2004 skapade hon också obehag inom de socialdemokratiska kretsar i Miami som vi samarbetar med. [...]

I början tänkte jag att hennes intresse sprang ur den svenska solidariska traditionen, som delas av alla politiska partier där, även om den är genuint socialdemokratisk som vi kan se den från Olof Palme eller Pierre Schori och Anna Ardin, den för alla kubaner självklara svenska traditionen

Manuel Cuesta Morúa, ledare för en grupp på Kuba som med ekonomiskt stöd från USA och EU (tidigare även från SIDA via svenskt partistöd) arbetar för regimskifte, kallade i november till presskonferens i Madrid som språkrör för "Partiet progressiva bågen" som kallar sig socialdemokratisk centervänster. Han talar också för "Plattformen nytt land" och är medlem av "Medborgarkommittén för rasintegration" och arbetar mycket nära initiativ som "Medborgarkrav för Kuba" (källa google).

som bryr sig om demokrati, frihet och social rättvisa utanför Sverige. [...]

Det var först senare som jag la märke till att hennes intresse för vår sak också präglades av ett visst intresse av att utmärka sig själv, som inte stämde med den politiska tradition hon kom ifrån. Hon framträdde ofta i media och pratade om Kuba och hon försökte styra oss i en riktning som hon ansåg vara den rätta, och bestämma hur vi borde arbeta. Hon respekterade inte vår organisatoriska struktur och vårt sätt att arbeta. Hon framstod som typfall på en person med väldigt hög självuppskattning och som ville göra politisk karriär i Sverige på vår bekostnad.

Hon klagade aldrig på våra redovisningar men när kubanska myndigheter hoppade på oss för korruption stödde Anna dem. Det var sannerligen en ironisk motgång för mig som brukade försvara de svenska socialdemokraterna med att deras politiska kultur var föredömlig.

Varför skulle en socialdemokrat göra så mot oss? Av samma skäl som en person som ser andra som språngbrädor för egna ambitioner. Men man ska aldrig underskatta de psykologiska skälen till folks handlande. Varje gång någon reagerar överdrivet finns skäl att analysera om det är rationellt.

Folk handlar inte alltid av rationella skäl. Jag tror att i hennes fall var det en produkt av psykologisk projektion, eurocentrisk nyck, personliga ambitioner och obegränsad längtan efter berömmelse. Som i Ardins fall, även utan att beakta hennes ständiga ideologiska svängningar. Frustrationen över att inte få som man vill kan leda till en önskan att krossa det omhuldade objektet. Assanges advokat sa något liknande i en intervju i El País.

[...]

Vår "Progressiva båge" har inte fullt medlemskap i socialistiska internationalen utan bara status som "ständig gäst".
Översättning och redigering Eva Björklund